

بررسی اثر روش‌های تربیت بوته بر خواص کمی و کیفی ارقام گوجه فرنگی در شرایط گلخانه

سیستم باردهی و تربیت در گوجه فرنگی‌های گلخانه‌ای دارای اهمیت بسیار زیادی است. به منظور تنظیم باردهی و بهبود رشد رویشی، انتخاب و معرفی مناسبترین روش تربیت بوته در ارقام رایج مورد کشت پژوهشی در دو سال زراعی به صورت دو آزمایش جدا مورد مطالعه قرار گرفت. هر یک از این آزمایشها در قالب طرح بلوک‌های تصادفی با سه تیمار و سه تکرار اجرا گردید. در این دو آزمایش اثر روش تربیت یک، دو و چهار ساقه در مورد دو رقم گوجه فرنگی به نام‌های فالکاتو (گلخانه‌ای دانه درشت) و سالومی (دانه ریز و یا سالادی) مورد مطالعه قرار گرفت. فاکتورهای مورد اندازه‌گیری در هر دو آزمایش عبارت بودند از: میانگین‌های طول، قطر، وزن میوه، میزان ویتامین ث، اسیدیته، عملکرد در واحد سطح و میزان مواد جامد محلول. در رقم فالکاتو نتایج نشان داد که با افزایش شاخه‌های فرعی از تک شاخه به چهار شاخه عملکرد کل افزایش داشت. چون تعداد میوه در بوته افزایش یافته و از طرفی با افزایش تعداد میوه در تیمار چهار شاخه نسبت به تیمار تک شاخه به علت افزایش رقابت بین تعداد میوه، وزن میوه کاهش می‌یافت، بنابراین نتیجه این رقابت می‌تواند کاهش اندازه میوه را به دنبال داشته باشد. به لحاظ اندازه میوه، بازار پسندی و مصرف تازه خوری تربیت تک شاخه توصیه می‌گردد اما به لحاظ صنایع فرآوری و افزایش عملکرد دو روش تربیت چهارشاخه و دو شاخه نسبت به تک شاخه توصیه می‌گردند. بررسی ویژگی‌های کمی و کیفی میوه در رقم سالومی نشان داد که روش تربیت دوشاخه نیز در مقایسه با تیمارهای دیگر از روند رشد و بهبود بسیار خوبی برخوردار است، بنابراین تربیت به روش پرورش دو شاخه باردهنده بهترین نتیجه را در برداشت.

نسرین صفیان

کارشناس زراعت